

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0239/2011

22. 6. 2011

ZPRÁVA

k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu
(2009/2222(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodaj: Proinsias De Rossa

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	18
STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU	23
STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ	27
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ	31
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	34
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	39

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu (2009/2222(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, zejména článek 2 a čl. 3 odst. 3 této smlouvy, a na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména články 9, 14, 106, 151, čl. 153 písm. l), j) a k), články 159, 160, 161 a 345 a Protokol č. 26 této smlouvy,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, zejména na její článek 36¹,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, k níž Evropské společenství přistoupilo dne 26. listopadu 2009²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici³,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, zejména čl. 1 odst. 3 této směrnice⁴,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1098/2008/ES ze dne 22. října 2008 o Evropském roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010)⁵,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Provádění lisabonského programu Společenství: Sociální služby obecného zájmu v Evropské unii“ (KOM(2006)0177 v konečném znění) a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise o sociálních službách obecného zájmu v Evropské unii (SEK(2006)0516),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Služby obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu: nový evropský závazek“ (KOM(2007)0725),
- s ohledem na doprovodný pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Často kladené otázky týkající se rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu a rámce Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby“ (SEK(2007)1516) a „Často kladené otázky týkající se uplatňování pravidel pro zadávání veřejných zakázek na sociální služby obecného zájmu“ (SEK(2007)1514),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Pokyny k uplatňování evropských pravidel týkajících se státní podpory, veřejných zakázek a vnitřního trhu

¹ Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.

² Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 35.

³ Úř. věst. L 315, 3.12.2007.

⁴ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36 až 68.

⁵ Úř. věst. L 298, 7.11.2008, s. 20 až 29.

v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu, a zejména sociálních služeb obecného zájmu“ (SEK(2010)1545),

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020) a na své usnesení ze dne 16. června 2010 o tomto sdělení¹,
- s ohledem na první dvouletou zprávu Komise o sociálních službách obecného zájmu (SEK(2008)2179) a druhou dvouletou zprávu Komise o sociálních službách obecného zájmu (SEK(2010)1284)²,
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 3. října 2008 o aktivním začleňování osob vyloučených z trhu práce (K(2008)5737)³,
- s ohledem na sdělení Komise o zdanění finančního sektoru (KOM(2010)0549) a související pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2010)1166),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Na cestě k aktu o jednotném trhu – Pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství“ (KOM(2010)0608),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Cesta k lépe fungujícímu jednotnému trhu služeb vycházející z výsledků postupu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách“ (KOM(2011)0020) a na doprovodný pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2011)0102) o procesu vzájemného hodnocení podle směrnice o službách,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Roční analýza růstu: postup v rámci ucelené reakce Evropské unie na krizi“ (KOM(2011)0011 v konečném znění),
- s ohledem na vyjádření komisaře Andora o ustanoveních Lisabonské smlouvy v sociální oblasti⁴,
- s ohledem na zprávu profesora Montiho ze dne 9. května 2010 s názvem „Nová strategie pro jednotný trh ve službách evropského hospodářství a společnosti“⁵,
- s ohledem na zprávu „Uplatňování pravidel Společenství na sociální služby obecného zájmu“, kterou vypracoval Výbor pro sociální ochranu v roce 2008⁶,
- s ohledem na zprávu nazvanou „Dobrovolný evropský rámec pro zajišťování kvality v sociálních službách“, kterou vypracoval Výbor pro sociální ochranu v roce 2010⁷,
- s ohledem na společnou zprávu o sociální ochraně a sociálním začlenění v roce 2010,

---

¹ Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0223.

² Pracovní dokument útvarů Komise doprovázející KOM(2008)0418 – dvouletá zpráva o sociálních službách obecného zájmu.

³ Úř. věst. L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁴ Rozpravy v plénu, středa 6. října 2010 v Bruselu, bod 13, Ustanovení Lisabonské smlouvy v sociální oblasti.

⁵ Zpráva vypracovaná profesorem Mariem Monti pro předsedu Evropské komise, 9. května 2010.

⁶ Rada EU, 16062/08, ADD1, 20. listopadu 2008.

⁷ SPC/2010/10/8 v konečném znění.

- kteřou vypracoval Výbor pro sociální ochranu v roce 2010¹,
- s ohledem na zprávu nazvanou „Posouzení sociálního rozměru strategie Evropa 2020“, kteřou vypracoval Výbor pro sociální ochranu v roce 2011,
  - s ohledem na závěry a doporučení fór o sociálních službách obecného zájmu, kteřá se konala v září 2007 v Lisabonu, v říjnu 2008 v Paříži a v říjnu v Bruselu²,
  - s ohledem na závěry zasedání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, kteřá se konala ve dnech 16. a 17. prosince 2008, ve dnech 8. a 9. června a ve dnech 6. a 7. prosince 2010³,
  - s ohledem na následující rozsudky Soudního dvora Evropské unie:
    - ze dne 19. dubna 2007 ve věci C-295/05, *Tragsa*,
    - ze dne 18. prosince 2007 ve věci C-532/03, *Komise v. Irsko* (irská záchranná služba),
    - ze dne 13. listopadu ve věci C-324/07, *Coditel Brabant*,
    - ze dne 9. června 2009 ve věci C-480/06, *Komise v. Německo* (Stadtwerke Hamburg),
    - ze dne 10. zářía 2009 ve věci C-206/09, *Eurawasser*,
    - ze dne 9. října 2009 ve věci C-573/07, *Sea s.r.l.*,
    - ze dne 15. října 2009 ve věci C-196/08, *Acoset*,
    - ze dne 15. října 2009 ve věci C-275/08, *Komise v. Německo* (Datenzentrale Baden-Württemberg),
    - ze dne 25. března 2010 ve věci C-451/08, *Helmut Müller*,
  - s ohledem na názor Výboru regionů ze dne 6. prosince 2006 o zprávě Komise s názvem „Provádění lisabonského programu Společenství: Sociální služby obecného zájmu v Evropské unii“⁴,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 6. zářía 2006 o evropském sociálním modelu budoucnosti⁵,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 27. zářía 2006 o Bílé knize Komise o službách obecného zájmu⁶,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2007 o sociálních službách v obecném zájmu v Evropské unii⁷,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 9. října 2008 o podpoře sociálního začlenění a boji proti chudobě v EU, včetně dětské chudoby⁸,

---

¹ Rada EU, 6500/10, 15. února 2010.

² 1. Fórum o sociálních službách obecného zájmu, 17. zářía 2007, Lisabon, portugalské předsednictví, 2. Fórum o sociálních službách obecného zájmu, 28. a 29. října 2008, francouzské předsednictví a 3. Fórum o sociálních službách obecného zájmu, 26. a 27. října, Brusel, belgické předsednictví.

³ Rada EU, 6624/11, SOC 135, ECOFIN 76, SAN 30 ze dne 18. února 2011. Zasedání Rady ve dnech 16. a 17. prosince 2008 v Bruselu, Sociální služby obecného zájmu, s. 18.

⁴ Stanovisko CdR 181/2006 v konečném znění o zprávě KOM(2006)0177.

⁵ Úř. věst. C 305E, 14.12.2006, s. 141.

⁶ Úř. věst. C 306E, 15.12.2006, s. 277.

⁷ Úř. věst. C 301E, 13.12.2007, s. 140.

⁸ Úř. věst. C 9E, 15.1.2010, s. 11.

- s ohledem na své usnesení ze dne 19. února 2009 o sociální ekonomice¹,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 6. května 2009 o aktivním začleňování osob vyloučených z trhu práce²,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 18. května 2010 o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek³,
  - s ohledem na písemné prohlášení č. 84/2010 o vytvoření evropských stanov pro vzájemné pojišťovny, sdružení a nadace,
  - s ohledem na výsledky průzkumů kvality života nadace Eurofound v letech 2003 a 2007⁴,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0239/2011),
- A. vzhledem k tomu, že článek 3 Smlouvy o EU potvrzuje cíle členských států neustále zlepšovat životní a pracovní podmínky a záměr Unie zajistit blaho občanů prostřednictvím udržitelného rozvoje Evropy, který vychází z vyváženého hospodářského růstu, vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství zaměřeného na podporu malých a středních podniků a zaměřeného na plnou zaměstnanost a společenský pokrok, ochranu a zlepšení životního prostředí, boj proti sociálnímu vyloučení, diskriminaci a nerovnému přístupu ke zdravotní péči, podporu sociální spravedlnosti a ochrany, rovnosti mužů a žen, solidarity mezi generacemi a ochrany práv dítěte,
- B. vzhledem, že článek 9 SFEU požaduje, aby při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížela Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví,
- C. vzhledem k tomu, že článek 14 SFEU a Protokol č. 26 této smlouvy výslovně zmiňuje služby obecného zájmu, které zahrnují sociální služby obecného zájmu; vzhledem k tomu, že je potvrzeno, že vnitrostátní, regionální a místní orgány mají zásadní roli a rozhodovací pravomoci v poskytování, zadávání a organizování služeb obecného hospodářského zájmu, a že Smlouvy nezasahují do pravomocí členských států v oblasti poskytování, zadávání a organizace neekonomických služeb obecného zájmu,
- D. vzhledem k tomu, že přístup ke službám obecného zájmu je základním právem, které je součástí hospodářských, sociálních a kulturních práv uznávaných Všeobecnou deklarací lidských práv,
- E. vzhledem k tomu, že poskytování univerzálně dostupných, kvalitních a finančně

¹ Úř. věst. C 76E, 25.3.2010, s. 16.

² Přijaté texty, P6_TA(2009)0371.

³ Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0173.

⁴ Viz <http://www.eurofound.europa.eu/surveys/eqls/2007/index.htm>.

dosažitelných sociálních služeb obecného zájmu ve smyslu sdělení Komise o službách obecného zájmu z roku 2007 může být tedy vnímáno jako jeden ze základních pilířů evropského sociálního modelu a jako základ pro dobrou kvalitu života a pro splnění ekonomických a sociálních cílů EU a cílů EU v oblasti zaměstnanosti,

- F. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu, a zejména dostupnost služeb péče o děti, starší a jiné závislé osoby mají zásadní význam pro rovnocenné zapojení žen a mužů do trhu práce a do procesu vzdělávání a odborné přípravy,
- G. vzhledem k tomu, že segregace pohlaví v sociálních službách, jak podle odvětví, tak z hlediska povolání, má škodlivý vliv na pracovní podmínky a platovou úroveň, a vzhledem k tomu, že neplacené domácí práce a práci spojenou s péčí o děti a starší osoby vykonávají převážně ženy,
- H. vzhledem k tomu, že rozšíření sociálních služeb obecného zájmu bylo a je hnací silou, která přivádí více žen k tomu, aby vstoupily na trh práce,
- I. vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 Smlouvy o EU zahrnují subsidiaritu na místní úrovni, formálně uznávají regionální a místní samosprávu a článek 1 Protokolu č. 26 SFEU uznává zásadní roli a širokou rozhodovací pravomoc vnitrostátních, regionálních a místních úřadů při poskytování, pořizování a organizování služeb obecného hospodářského zájmu, aby tyto služby co nejlépe odpovídaly potřebám uživatelů,

Základní práva a univerzalita

1. je toho názoru, že na sociální služby obecného zájmu a jejich uživatele a poskytovatele se vztahují vedle obecných rysů služeb obecného zájmu ještě další speciální typické vlastnosti; sociální služby obecného zájmu vymezené členskými státy zahrnují v zájmu zlepšení kvality života všech občanů statutární a doplňkové zdravotní služby a univerzálně dostupné služby poskytované přímo uživateli; tyto služby hrají roli v oblasti prevence, sociální soudržnosti a sociálního začlenění a zajišťují naplňování základních práv vyhlášených v Listině základních práv Evropské unie a Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod;
2. je si vědom toho, že v případě sociálních služeb obecného zájmu proti sobě stojí dva faktory, které je třeba uvést v soulad: na jedné straně zásada subsidiarity, která vnitrostátním veřejným orgánům potvrzuje svobodnou možnost vymezovat, organizovat a financovat sociální služby obecného zájmu způsobem, který považují za vhodný, a to ve spojení se zásadou proporcionality, a na straně druhé odpovědnost Společenství a členských států za oblasti jejich pravomocí vymezených Smlouvou;
3. naléhá na členské státy, aby zajistily, aby sociální služby zůstaly stejně přístupné, cenově dostupné a kvalitní jako v období rychlého hospodářského růstu a že přístup k těmto službám bude nediskriminační, pokud jde o pohlaví, příjmy, rasu či etnický původ, náboženství nebo vyznání, zdravotní postižení, věk, sexuální orientaci či podmínky zaměstnání; domnívá se, že sociální služby mají základní význam pro zajištění rovnosti mužů a žen, neboť jsou společně se zdravotními službami a zařízeními pro péči o děti v popředí úsilí o zvýšení míry zaměstnanosti žen a o větší rovnost obecně;

4. trvá na tom, že je třeba zabránit tomu, aby stávající finanční a hospodářská krize a budoucí hospodářské vyhlídky ohrozily rozvoj sociálních služeb obecného zájmu, neboť tím by se v dlouhodobém měřítku omezil růst zaměstnanosti, hospodářský růst v EU, růst daňových příjmů a prosazování rovnosti mezi ženami a muži;
5. vyzývá Komisi a členské státy, aby prováděly hodnocení jednotlivých sociálních služeb obecného zájmu z hlediska dopadů na muže a ženy a aby zajistily, aby se z posuzování navrhovaných opatření EU z hlediska rovnosti pohlaví stal pravidelný a transparentní postup se zřetelnými výsledky a aby se při sestavování rozpočtů dbalo na genderové hledisko u všech programů a politik EU a členských států; dále žádá Komisi, aby do svých monitorovacích zpráv zařazovala otázky rovnosti mužů a žen;
6. vyzývá členské státy, aby v rámci politik zaměřených na dosažení souladu mezi pracovním a rodinným životem zajistily přístupné, cenově dostupné, kvalitní a rozmanité formy poskytování péče o děti, jak jsou popsány v barcelonských cílech, a aby zlepšily poskytování péče o starší a závislé osoby, což je základní krok k dosažení rovných příležitostí v zaměstnání pro ženy a muže, neboť služby v oblasti péče o děti nejen umožňují ženám zapojit se do trhu práce, ale nabízejí i pracovní příležitosti; žádá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření k uznání osob, převážně žen, poskytujících bezplatnou péči o domácnost, děti a starší osoby, neboť se významným způsobem podílejí na udržitelnosti sociálních systémů;
7. zdůrazňuje, že obecnost zájmu určité sociální služby nezávisí na oblasti, v níž je tato služba poskytována, nýbrž na způsobu, jakým je poskytována, jenž se projevuje v řadě faktorů, jako je neziskovost a neselektivnost ve vztahu k příjemcům;
8. zdůrazňuje, že v případě sociálních služeb obecného zájmu musí mít zásada subsidiarity přednost před pravidly vnitřního trhu;
9. zdůrazňuje zásadu, že za rozhodování o úpravě, financování a poskytování sociálních služeb obecného zájmu musí nést odpovědnost členské státy a místní orgány; respektuje a podporuje tuto zásadu a vyzývá ostatní evropské orgány, aby se k tomuto postoji připojily;
10. zdůrazňuje, že aby sociální služby obecného zájmu plnily svou úlohu, nemůže být přístup k nim umožněn jen znevýhodněným a zranitelným skupinám lidí, ale musí být přístupné univerzálně a nezávisle na výši jmění nebo příjmu; současně musí být v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi přístupné rovným způsobem pro nejzranitelnější osoby;
11. zdůrazňuje, že ve své podstatě strukturující a inkluzivní charakter sociálních služeb obecného zájmu významně, účelně a efektivně přispívá k rozvoji všech regionů tím, že dává státním a místním nebo regionálním orgánům možnost plnit svou úlohu s pomocí využívání veřejného i soukromého financování; domnívá se, že je obzvláště důležité zachování těchto služeb ve venkovských a ohrožených regionech, a upozorňuje na zásadní úlohu sociálních služeb obecného zájmu při omezování rizik segregace narušených komunit a komunit na okraji společnosti;
12. zdůrazňuje, že sociální služby obecného zájmu jsou financovány hlavně členskými státy,

neboť se jedná především o oblast jejich působnosti; domnívá se nicméně, že Evropská unie může hrát důležitou roli a napomáhat jim v jejich modernizaci a adaptaci na nové podmínky a eventuelně vyslyšet požadavky občanů, co se týče jejich kvality a rozsahu;

13. zdůrazňuje, že je důležité co nejrychleji posoudit sociální důsledky liberalizace v odvětvích zásadních pro sociální pokrok (doprava, energetika, zásobování vodou, pošta, telekomunikace atd.) a její dopad na život obyvatel, a naléhá na Komisi, aby zabránila přijímání dalších liberalizačních opatření, dokud nebude toto posouzení předloženo;
14. zdůrazňuje, že je třeba posílit sociální rozměr jednotného trhu a lépe zohlednit zvláštní povahu sociálních služeb obecného zájmu, přičemž důraz by měl být kladen na pragmatický přístup, jenž bude brát v úvahu především přístupnost, univerzalitu, spravedlnost, kvalitu a účinnost těchto služeb;
15. souhlasí s doporučením Montiho zprávy, aby byly širokopásmový internet a základní bankovní služby uznány v evropském právu jako služby, které mohou zajišťovat členské státy a které jsou univerzálně dostupné a přístupné pro všechny;

Hospodářský přínos

16. zdůrazňuje, že se sociální služby obecného zájmu nesmí vymezovat jejich hospodářským dopadem, avšak bere na vědomí druhou dvouletou zprávu Komise a potvrzuje, že sociální služby obecného zájmu mají velký hospodářský přínos, pokud jde o pracovní místa, hospodářskou činnost a kupní sílu, a že odvětví zdravotních a sociálních služeb představuje 5 % hospodářské produkce a zaměstnává 21,4 milionu lidí; konstatuje, že Evropské středisko podniků s veřejnou účastí a podniků obecného ekonomického zájmu ve své zprávě „Mapování veřejných služeb“ rovněž potvrdilo, že zdravotní a sociální činnosti se v EU podílejí 9,6 % na zaměstnanosti a 9,4 % na HDP; bere na vědomí, že šetření o pracovních silách z roku 2008 ukazuje, že ženy představují 79 % pracovníků ve zdravotních službách, 81 % ve službách rezidenční péče a 83 % v oblasti nerezidenční sociální práce; konstatuje, že organizace zastupující malé a střední podniky, Evropské sdružení řemesel a malých a středních podniků, zastává názor, že malé a střední podniky potřebují kvalitní a účinné sociální služby obecného zájmu k tomu, aby mohly úspěšně fungovat; žádá členské státy, aby také zohledňovaly zásady rovnosti pohlaví; konstatuje, že podpora inkluzivních trhů práce, prevence a rehabilitace povedou k úsporám nákladů a dlouhodobě zlepší kvalitu výsledků;
17. zdůrazňuje, že sociální služby obecného zájmu pomáhají občanům vykonávat svá práva a mají za cíl zajistit sociální, územní a hospodářskou soudržnost realizací různých forem solidarity;
18. zdůrazňuje, že regionální a místní orgány hrají zásadní roli při vymezování, financování, poskytování a přidělování sociálních služeb obecného zájmu v rámci systémů sociálních služeb a sociální ochrany členských států: odhaduje se, že hodnota odvětví místní a regionální správy představuje 15,9 % HDP 27 členských států EU, přičemž místní orgány zde činí 12,9 % HDP a výdaje na sociální ochranu činí 3 % HDP (378,7 miliard EUR);
19. domnívá se, že by vnitrostátní, regionální a místní orgány měly rozšířit uplatňování

partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti sociálních služeb obecného zájmu a tím zvýšit jejich účinnost a dostupnost;

Sociální přínos

20. dále zdůrazňuje, že průzkumy kvality života nadace Eurofound¹ ověřily, že jedním z nejdůležitějších způsobů, jak zlepšit kvalitu života občanů – zajištění úplného začlenění do společnosti a zaručení sociální a územní soudržnosti –, je zajištění a rozvoj služeb obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu; zdůrazňuje, že sociální služby obecného zájmu jsou klíčovým pilířem evropského sociálního modelu, tvoří součást specifické organizace evropských společností a jejich posláním je splnit cíle sociální politiky, zhmataitelnit sociální práva jednotlivců a skupin, a to často prostřednictvím vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení;
21. zdůrazňuje, že je třeba přezkoumat liberalizační politiky tak, aby byla podporovaly politiku sociálního pokroku, která zajistí všeobecný přístup ke kvalitním veřejným službám, se zvláštním zřetelem ke znevýhodněným skupinám, jako jsou svobodné matky, starší osoby, děti, přistěhovalci a osoby se zdravotním postižením;
22. zdůrazňuje, že je nevhodné, aby veřejné prostředky přidělované na poskytování sociálních služeb obecného zájmu byly využívány jinak než k plnění cílů těchto služeb, a že žádnou část z těchto prostředků nelze použít na jiné účely, kromě přiměřených personálních a režijních nákladů spojených s poskytováním této služby; je toho názoru, že legitimní cíl maximalizace výnosů, na němž je založeno soukromé komerční poskytování komerčních služeb, je nepřijatelné v rozporu s principy a cíli sociálních služeb obecného zájmu; zastává názor, že rozhodnou-li se členské státy zvolit nepřímé poskytování sociálních služeb obecného zájmu, musí být chráněn obecný zájem, a že by členské státy – při zajišťování kvality, inovací, účinnosti a nákladové efektivity – měly podporovat podniky sociální ekonomiky, v nichž je přebytek reinvestován do poskytování služeb a inovací, a motivovat je, aby operovaly jako poskytovatelé;
23. zdůrazňuje tradiční roli státu jako poskytovatele sociálních služeb obecného zájmu, ale domnívá se, že otevření tohoto sektoru pro soukromé poskytovatele povede ke zvýšení dostupnosti a kvality služeb a k rozšíření možnosti volby pro spotřebitele;
24. znovu potvrzuje svou odhodlanost poskytovat moderní a kvalitní sociální služby obecného zájmu, které jsou prostředkem k uskutečnění mnoha hodnot vtělených do evropského projektu, jako jsou rovnost, solidarita, právní stát a respektování lidské důstojnosti, a rovněž k uskutečnění zásad dostupnosti, univerzálnosti, efektivity, hospodárného nakládání se zdroji, nepřetržitosti, blízkosti k uživateli a transparentnosti;

Regulační omezení vztahující se na poskytování sociálních služeb obecného zájmu

25. zdůrazňuje, že vnitrostátní, regionální a místní orgány zapojené do poskytování sociálních služeb obecného zájmu nebo do pověřování poskytováním těchto služeb potřebují pro své služby a výdaje právní jistotu, a že informace a objasnění a nedávno zveřejněná příručka

---

¹ Eurofound – průzkumy kvality života: <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm>.

Komise jsou v tomto ohledu sice vítané, avšak k nezbytné právní jistotě nepostačují, čímž brání poskytovatelům sociálních služeb obecného zájmu plnit svůj úkol;

26. zdůrazňuje, že vnitrostátní a místní orgány jsou odpovědné za zajištění řádného fungování sociálních služeb obecného zájmu a za udržení vysoké úrovně kvality;
27. domnívá se, že není ani efektivní, ani demokraticky přípustné, aby současný výklad právních předpisů vedl k tomu, že bude Soudní dvůr neustále žádán, aby rozhodl o limitech pravidel jednotného trhu, pokud jde o sociální služby obecného zájmu, což je jasnou známkou nedostatečné právní jistoty; upozorňuje, že zúčastněné strany spolu v této věci vedou již dlouhou dobu dialog, a vyzývá Komisi, aby začala konečně jednat;

Hospodářská a rozpočtová politika

28. zdůrazňuje, že sociální služby obecného zájmu jsou nezbytnou investicí do hospodářské budoucnosti Evropy a že jsou v některých členských státech pod nesmírným tlakem kvůli ekonomické a bankovní krizi a vládním úsporám, které vedou k ještě větší poptávce po těchto službách; sociální služby obecného zájmu jsou nezbytné jako automatické sociálně ekonomické stabilizátory během těchto krizí, zejména prostřednictvím systémů sociálního zabezpečení;
29. zdůrazňuje, že v současné situaci, z hlediska růstu a zaměstnanosti nejisté, roste potřeba sociálních služeb obecného zájmu, zatímco demografický vývoj vytváří nové potřeby; zdůrazňuje, že současnou klíčovou výzvou poskytování sociálních služeb obecného zájmu je zachování jejich kvality a účelu a že s ohledem na jejich význam a absolutní nezbytnost je třeba tyto služby posílit s cílem zajistit, aby hrály svoji důležitou úlohu při dosahování sociálních a ekonomických cílů strategie EU 2020, pokud jde o zaměstnanost a snižování chudoby;
30. zdůrazňuje, že ekonomická a finanční krize a politiky úspornosti uložené členským státům nesmí vést ke snížení investic do sociálních služeb obecného zájmu, ale naopak vzhledem k jejich významu a nezbytnosti musí dojít k většímu posílení těchto služeb tak, aby byly pokryty potřeby obyvatelstva;
31. upozorňuje na skutečnost, že je nezbytné zajistit, aby vnitrostátní, regionální a místní orgány usnadňovaly přístup k sociálnímu bydlení pro ženy v nouzi nebo pro ženy ohrožené sociálním vyloučením a pro ženy, které se staly obětí genderového násilí, a v obou případech zvláště tehdy, mají-li vyživované děti;
32. poukazuje na to, že je nezbytné více oceňovat práci, již vykonávají osoby zaměstnané v odvětví sociálních služeb, jejichž většinu tvoří ženy, neboť jejich práce je náročná, vyžaduje starostlivý přístup a velké osobní nasazení, a přitom není společensky příliš uznávaná;
33. je toho názoru, že zásada solidarity a posilování Evropské unie vyžadují, aby krize, doprovázena růstem nezaměstnanosti a chudobou, byla řešena pomocí efektivnějšího a účinnějšího využívání prostředků na úrovni EU a na vnitrostátních úrovních, posílením strukturálních fondů a zejména Evropským sociálním fondem a používáním nových zdrojů, jako jsou projektové dluhopisy;

34. domnívá se, že zajištění vysoké kvality sociálních služeb obecného zájmu vyžaduje, aby vlády jednotlivých členských států zajistily odpovídající finanční rámec pro tyto služby, který zaručí kontinuitu a stabilní financování služeb i řádné pracovní podmínky a odbornou přípravu pro osoby zaměstnané či pomáhající v oblasti těchto služeb;
35. dále zdůrazňuje, že pokud členské státy jakkoliv předají pravomoci k sociálním službám obecného zájmu regionálním a místním úřadům, měly by stanovit koordinační mechanismus, aby se zabránilo rozdílům v kvalitě poskytovaných služeb v různých oblastech, a toto předání musí být v každém případě doprovázeno přesunem zdrojů, aby bylo možné pokračovat v poskytování služeb vysoké kvality, ke kterým mají všichni občané přístup a které efektivně reagují na práva a na potřeby uživatelů;
36. domnívá se, že přinejmenším pro zachování poskytování kvalitních sociálních služeb obecného zájmu potřebují členské státy nové zdroje a vyzývá Komisi, aby urychleně vytvořila studii proveditelnost založenou na rozhodnutí představitelů evropských států ze dne 11. března 2011¹;

Nedostatky regulačního rámce sociálních služeb obecného zájmu

Obecně

37. domnívá se, že panuje rozsáhlý evropský konsensus, že sociální služby obecného zájmu jsou nezbytné pro blahobyt našich národů a pro efektivní hospodářství a že, přestože bylo dosaženo určitého pokroku při řešení obtíží, na něž narážejí poskytovatelé při poskytování a rozvíjení sociálních služeb obecného zájmu při provádění pravidel EU pro tyto služby, neexistuje dosud shoda v rámci Komise a Rady či týkající se provádění dalších praktických opatření k překonání těchto překážek zjištěných zúčastněnými stranami;
38. zdůrazňuje, že smlouvy zavazují EU a členské státy rozvíjet sociálně tržní ekonomiku a zachovat evropský sociální model; zdůrazňuje, že se členské státy a místní orgány mohou svobodně rozhodnout, jak sociální služby obecného zájmu financovat a poskytovat, ať už přímo či nikoliv, za použití všech dostupných nástrojů, a zejména alternativ k veřejným soutěžím, které zajistí, že jejich sociální cíle budou dosaženy a nebudou omezovány aplikováním tržních pravidel na netržní služby; zdůrazňuje, že je zapotřebí prostředí poskytujícího podporu, které podporuje kvalitu, přístupnost, dostupnost a účinnost při poskytování těchto služeb a zároveň usnadní poskytovatelům těchto služeb rozvíjet jejich iniciativu, jež jim umožní anticipovat veřejnou potřebu;
39. zdůrazňuje, že kvality služeb lze docílit pouze pravidelnou a integrovanou konzultací s uživateli, neboť tato služba musí odpovídat především jejich potřebám;
40. vyzývá Komisi a členské státy, aby respektovaly různé způsoby organizace a řízení sociálních služeb obecného zájmu, stejně jako rozmanitost zdrojů a způsobů financování těchto služeb; vyzývá rovněž členské státy, aby zvrátily „reformy“ zavádějící modely sociální ochrany, které jsou založené na tržních principech, podléhají konkurenčnímu boji a povinnosti výběrového řízení, a aby přestaly podporovat spolupráci veřejného a soukromého sektoru a nesvěřovaly sociální služby soukromému sektoru vzhledem

---

¹ Prohlášení hlav států a předsedů vlád eurozóny ze dne 11. března 2011.

k tomu, že tyto strategie k „modernizaci“ sociálních služeb jsou chybné; domnívá se, že nevhodnější strategií k zajištění vysoce kvalitních a integrovaných sociálních služeb s širokým rozsahem je dbát o obecný zájem a účinné a vysoce kvalitní služby, jak ze strany veřejného sektoru, tak ze strany „třetího (neziskového) sektoru“ nebo sociální ekonomiky.

41. bere na vědomí písemné prohlášení 84/2010 o vytvoření evropských stanov pro vzájemné pojišťovny, sdružení a nadace a potřebu většího uznání aktérů sociální ekonomiky, včetně takových modelů jako družstva, jež vyvíjejí činnost při poskytování veřejných služeb obecného zájmu a uspořádávání a fungování sociální ekonomiky; vyzývá Komisi, aby podnikla nezbytné kroky založené na posouzení dopadů na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU, aby předložila návrhy evropského statutu pro sdružení, vzájemné společnosti a nadace, jež by jim umožnily působit na mezinárodní úrovni;

Státní podpora

42. vítá revizi státní pomoci vypracované komisařem Almuniou a vyzývá pro vyjasnění základních zásad kontroly státní pomoci s cílem zvýšit právní jistotu a transparentnost vyjasnění takových pojmů jako „pověření“ a „veřejné orgány“; k zavedení rozlišování v pravidlech; k výpočtu kompenzací závazků veřejných služeb, jež by měly mimo jiné zohledňovat sociální kritéria, specifické rysy poskytovatele sociálních služeb a počet externích aspektů vztahujících se k poskytování služeb, jako je sociální přidaná hodnota a zapojení komunity;
43. vítá, že Komise přehodnotila dopady balíčku Monti-Kroes z roku 2005; vyzývá k revizi tohoto balíčku tak, aby posiloval právní jistotu a zjednodušoval pravidla, jako jsou pravidla pro kontrolu přeplatků poskytovatelům obecných služeb veřejného zájmu na místní úrovni a zlepšoval pružnost jejich uplatňování a zvažil rozšíření seznamu výjimek z ohlašování v souladu s příklady nemocnic a sociálního ubytování; vyzývá Komisi, aby znovu zhodnotila vhodnou úroveň minimálního prahu vztahujícího se na veřejné služby obecného zájmu a aby navrhla systém, který zohlední HDP členských států při výpočtu minimálního prahu tak, aby bylo možné vypočítat konkrétní minimální prahy pro každý členský stát a předejít tak narušením hospodářské soutěže v důsledku existence jednotného prahu platného v celé EU; naléhavě žádá, aby kontrola nadměrných vyrovnávacích plateb byla prováděna jen v případě, že se zjistí vážené narušení soutěže;
44. poukazuje na to, že o tom, zda je činnost subjektu poskytujícího určitou službu považována za hospodářskou nebo nehopodářskou, nerozhoduje odvětví ani status tohoto subjektu ani způsob jeho financování, nýbrž spíše vlastní povaha této aktivity a její preventivní účinek;
45. připomíná, že otázkou klíčového významu není ani tak klasifikace rozlišující mezi ekonomickými a mimoekonomickými sociálními službami obecného zájmu, nýbrž spíše stanovit jasnou odpovědnost veřejných orgánů při poskytování služeb, pro zajištění toho, že budou provedeny jednotlivé úkoly v obecném zájmu, jež byly svěřeny subjektům pověřeným provedením těchto služeb;
46. v rámci současných právních předpisů EU vyzývá k vyjasnění pojmů a reformě klasifikačních kritérií používaných pro rozlišování mezi ekonomickými

a mimoekonomickými sociálními službami obecného zájmu a k společnému chápání služeb veřejného zájmu s cílem zajistit, že budou dosaženy zamýšlené cíle;

Zadávání veřejných zakázek

47. vítá poslední konzultaci o modernizaci pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek zaměřenou současně na účinnější využívání veřejných prostředků o na dosažení sociální a hospodářských a environmentálních cílů EU; zdůrazňuje, že pravidla pro zadávání veřejných zakázek musí být zjednodušena, aby mohly být účinněji a efektivněji naplněny závazky veřejné služby; konstatuje, že veřejná soutěž v oblasti sociálních služeb obecného zájmu může být přijatelným prostředkem pro výběr poskytovatele, ale zdůrazňuje, že další transparentní formy výběru poskytovatele mohou vytvářet lepší předpoklady pro pružnost a personalizaci služeb a pro jejich inovace, které mají pro kvalitu sociálních služeb podstatný význam; zdůrazňuje, že veřejné soutěže by měly být využívány takovým způsobem, aby se snižovaly náklady za současného zachování kvality;
48. vyzývá Komisi, aby uznala alternativy zadávání veřejných zakázek v oblasti poskytování služeb obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu, jako jsou interní metody a koncesní metody poskytování služeb, a aby výslovně uznala stejnou právní hodnotu všech možností uzavírání smluv a financování sociálních služeb obecného zájmu; vyzývá, aby byl dále rozšířen pojem „interní metody“ s cílem zahrnout poskytovatele služeb, kteří splňují zvláštní kritéria obecného zájmu; požaduje dále uznání osvědčených a ověřených postupů členských států, které jsou založeny na tom, že je všem poskytovatelům, kteří splňují zákonem předem stanovené podmínky, dovoleno poskytování služeb bez ohledu na jejich právní formu, pokud přitom budou zohledněny zásady rovného zacházení, nediskriminace a transparentnosti stanovené primárním právem;
49. podporuje u služeb obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu normativní zakotvení praktických interních možností účasti ve veřejných soutěžích, založeného na modelu revidovaného nařízení 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, což by umožnilo, že jakýkoliv příslušný místní orgán by mohl určit, zda chce sám poskytovat služby nebo zadat veřejné zakázky právně samostatnému subjektu, nad kterým má příslušný místní orgán dohled podobně jako nad vlastním oddělením a přitom nesmí v žádném případě bránit transparentnosti veřejných zakázek;
50. domnívá se, že regionální a místní orgány, po konzultaci s občanskou společností a se sociálními partnery musí být zapojeni do trvajících procesů navrhování a hodnocení pravidel pro zadávání zakázek, aby se předešlo nesrovnalostem mezi pravidly a způsoby uspořádání a skutečnou praxí na místě; konstatuje rovněž, že územní spolupráce mezi regiony by mohla pomoci vyjasnit nejlepší postupy;
51. zdůrazňuje na nejednoznačnost s ohledem na právo členských států trvat na sociálních, environmentálních a kvalitativních kritériích při zadávání veřejných soutěží a uzavírání smluv a upozorňuje na změny právního rámce, které přinesla Lisabonská smlouva a Evropská listina základních práv; v souvislosti se spravedlivým obchodem, prevencí pádu na dno a s poskytováním kvalitních služeb vyzývá k rozšíření pojetí „ekonomicky nejvýhodnější nabídky“, tak aby jak výzvy k podávání nabídek a smlouvy o poskytování služeb, tak subdodávky na poskytování služeb obecného zájmu, včetně sociálních služeb

obecného zájmu zahrnovaly příslušná národní a/nebo místní, environmentální kritéria a kritéria kvality služeb, jež by měla být propojena s nejlepšími mezinárodními postupy; zdůrazňuje, že s ohledem na zachování standardů nesmí být kritéria pro přijímání nabídek založena pouze na ceně; naléhavě vyzývá, aby bylo zohledněno zvláštní postavení neziskových a sociálně ekonomických poskytovatelů;

52. zdůrazňuje, že organizování sociálních služeb obecného zájmu prošlo v členských státech historickým vývojem a je výsledkem odlišných kulturních tradic, a že není ani možné ani žádoucí vytvářet jediný evropský model pro všechny a místo toho by měl být uplatněn flexibilní přístup, který zohlední zásadu subsidiarity, bude respektovat právo orgánů regionální a místní správy na místní samosprávu a ponechá dostatečný prostor pro specifický vývoj daný odlišnými organizačními formami používanými v členských státech;

Iniciativa k urychlení reform

53. uznává velký význam vzájemného učení a výměny osvědčených postupů pro podněcování a prosazování další modernizace sociálních služeb obecného zájmu v jednotlivých členských státech a naléhavě vyzývá Komisi, aby takové aktivity i nadále sama aktivně iniciovala a podporovala, včetně školení regionálních a místních orgánů v provádění pravidel EU v souvislosti se sociálními službami obecného zájmu; zdůrazňuje, že problémy u sociálních služeb obecného zájmu, identifikované jejími poskytovateli a příjemci, vyžadují okamžitá řešení založená na pragmatickém přístupu;

54. naléhavě vyzývá Komisi, aby v návaznosti na sdělení z roku 2007 o službách obecného zájmu a současný přezkum pravidel pro poskytování státní pomoci, zavedla program reform, přizpůsobení a vyjasnění této podpory a uznala zvláštní netržní povahu sociálních služeb obecného zájmu, aby zajistila plnou shodu nejen s ustanoveními jednotného trhu, ale rovněž se sociálními závazky obsaženými ve Smlouvách; je toho názoru, že pro určité kategorie sociálních služeb obecného zájmu je třeba zvážit možnost stanovení povinného rámce;

55. domnívá se, že se rámcové nařízení EU o službách obecného hospodářského zájmu, možnými podle článku 14 SFEU, není v současnosti ústředním tématem;

56. je toho názoru, že Výbor pro sociální ochranu zásadním způsobem přispěl a bude přispívat k všeobecnému pochopení a roli sociálních služeb obecného zájmu; konstatuje však, že mandát, který mu poskytují Smlouvy (článek 160 SFEU) stanoví čistě poradní úlohu a neumožňuje rozšířit jeho členství tak, aby zahrnovalo občanskou společnost, Evropský parlament, sociální partnery a další,

57. navrhuje zřízení pracovní skupiny na vysoké úrovni zástupců zúčastněných stran, jak doporučuje 3. fórum sociálních služeb veřejného zájmu, jež by byla otevřená, flexibilní a transparentní, široce by zastupovala jednotlivé zúčastněné strany a byla zaměřená na dosažené reformy, jako jsou politické iniciativy uvedené v této zprávě a stanoviscích k ní, v doporučení 3. fóra sociálních služeb veřejného zájmu, druhé dvouroční zprávě komise a zprávách Výboru pro sociální ochranu i v dalších objevených se návrzích; navrhuje, aby této pracovní skupině spolupředsedali Evropský parlament a komisař odpovídající za sociální věci a aby zahrnovala zástupce Parlamentu, příslušných komisařů, Rady,

sociálních partnerů a organizací občanské společnosti zastupující uživatele a poskytovatele sociálních služeb obecného zájmu, Výboru regionů, místních orgánů a dalších odpovídajících zúčastněných stran.

Pracovní skupina by mohla:

- zvážit relativní výhody zřízení evropského pozorovacího nebo zdrojového střediska pro veřejné služby obecného zájmu, jež by sbíralo informace pocházející z různých zdrojů ve členských státech a umožňovalo výměnu osvědčených postupů v souvislosti s těmito službami na celostátní, regionální a místní úrovni;
- usilovat o dosažení široké shody o dalších krocích zaměřených na vyjasnění právních nejistot a dvojznačností ohledně sociálních služeb veřejného zájmu,
- zhodnotit, zda je třeba znovu navrhnout evropská nařízení o jednotném trhu, jež dopadají negativně na poskytovatele sociálních služeb obecného zájmu tak, aby respektovala a podporovala odpovědnosti členských států při definování, financování a poskytování sociálních služeb obecného zájmu a zohledňovala přitom současný přehled pravidel Komise,
- provést za pomoci Výboru pro sociální ochranu souhrnnou studii o funkčnosti sociálních služeb obecného zájmu,
- přezkoumat, jak by členské státy při definování sociálních služeb obecného zájmu mohly zohlednit služby specializující se na osoby určitého pohlaví, zejména poradenství a sociální služby zaměřené speciálně na ženy, ale také významné služby, které přispívají k zvyšování kvality života žen a k dosažení jejich rovnoprávného postavení, jako jsou zdravotnické služby, zejména služby v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, vzdělávání a péče o starší osoby,
- podporovat inovace, jako je rejstřík sociálních služeb obecného zájmu členského státu, pilotní systém péče o seniory a akční program založený na dobrovolném evropském rámci kvality;
- zvážit, jak by členské státy mohly rozvíjet formy pomoci v domácnosti, včetně podpory seniorů a zranitelných osob obojího pohlaví, a snížit negativní dopady v zaměstnání a u penzí na osoby pečující o své rodinné příslušníky;

58. vyzývá, aby čtvrté evropské Fórum o sociálních službách obecného zájmu pokračovalo v iniciativě zprávy Ferreira z roku 2007 a přezkoumalo postup reformy; a k tomu, aby navrhovaná pracovní skupina tomuto čtvrtému fóru předložila zprávu o pokroku, která by mu přinesla kontinuitu, směr a podstatu;

Dobrovolný evropský rámec kvality

59. vítá Dobrovolný evropský rámec kvality, ale trvá na tom, že uplatňování zásad by mělo být prováděno a monitorováno prostřednictvím navržených kritérií kvality, prostřednictvím otevřené metody koordinace, a že zúčastněné strany musí být zahrnuty do tohoto procesu;

60. vítá, že Evropská komise ve svých Klíčových iniciativách obsažených v příloze sdělení týkajícího se Evropské platformy pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení navrhuje vytvořit na odvětvové úrovni Dobrovolný evropský rámec kvality pro sociální služby, a to i na poli dlouhodobé péče a bezdomovectví; doporučuje, aby se rovněž zabýval problematikou dětské péče, postižení a sociálního bydlení, a aby jako indikátor používal rovné příležitosti;
61. vyzývá Evropskou komisi, aby objasnila spojitost mezi rámcem kvality navrženým v dobrovolném rámcem kvality a programem Prométheus, aby nedošlo ke zdvojení; naléhavě vyzývá, aby členské státy využily dobrovolný evropský rámec kvality k vypracování nebo zdokonalení systémů pro monitorování kvality a akreditačních systémů, jak to vyhovuje každému členskému státu; zastává názor, že fungování dobrovolného rámce kvality by mělo být vyhodnocováno členskými státy s odkazem na Listinu základních práv a na Protokol č. 26 SFEU;
62. zdůrazňuje, že důstojné pracovní podmínky pro muže a ženy, které by byly stabilní a slučitelné s právními předpisy a praxí daného členského státu, doplněné pravidelnou a kvalitní odbornou přípravou a účastí a uživatelů vybavených většími pravomocemi, zohledňující hledisko pohlaví, jsou zásadní pro poskytování kvalitních sociálních služeb; zdůrazňuje, že dobrovolníci mají cennou úlohu v odvětví sociálních služeb obecného zájmu, ale nemohou zaujímat místo odpovídajícího počtu profesionálně školených specialistů, jako jsou sociální pracovníci a příslušní zaměstnanci obecně;
63. vyzývá členské státy, aby podporovaly vytváření pracovních příležitostí v odvětví sociálních, zdravotnických a vzdělávacích služeb a jeho potenciál růstu tím, že budou nabízet důstojné pracovní podmínky přistěhovalcům a občanům EU a možnost využívání systému komplexní sociální ochrany;
64. má za to, že mezi povinnostmi sociálních pracovníků by měly mít zvláštní význam činnosti zaměřené na zvyšování motivace k práci, vzdělávání a hospodářské činnosti s cílem se osamostatnit a stát se soběstačným;
65. domnívá se, že zásady dobrovolného evropského rámce kvality by se mohly využít k lepšímu vymezení povinných kritérií kvality pro využití v případě revidovaných pravidel pro veřejné zakázky a uzavírání smluv, včetně subdodávek;
66. navrhuje, aby další zdokonalování dobrovolného rámce kvality zahrnovala odkazy na financování a statut poskytovatelů služeb;
- *
- *   *
67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Od vytvoření zprávy Hasse Ferreiry o sociálních službách obecného zájmu v roce 2007 se svět změnil. Nejprve se koncem téhož roku zhroutil mírně regulovaný hospodářský model, který Komise a Rada léta horlivě propagovaly. Za druhé, což je již pozitivnější, je zde Lisabonská smlouva s novým regulačním a politickým prostředím podporující sociální služby obecného zájmu a jejich rozvoj. Sociální služby obecného zájmu jsou základním sociálním a ekonomickým pilířem v našich společnostech. Je třeba nalézt prostředky, jak je adekvátně financovat. Tato zpráva identifikuje způsoby, jak progresivně a rozhodně řešit obavy poskytovatelů a uživatelů sociálních služeb obecného zájmu. Zejména je nezbytné ustavit specializovaný úřední subjekt, který by pracoval zdola nahoru, do něhož by byly zapojeny všechny zúčastněné strany a který by identifikoval a realizoval potřebné reformy.

Hospodářská krize

Došlo k rozsáhlým výdajům z důvodu kolapsu v hospodářské a sociální oblasti, dále k hospodářské stagnaci, značnému růstu nezaměstnanosti a chudobě. V některých případech se dluhy členských států a rozpočtové schodky dostaly na krizovou úroveň kvůli zestátnění soukromých bankovních závazků. Rozpočtové tlaky, které tato situace způsobila, vedly k nesmírnému napětí v oblasti financování sociálních služeb obecného zájmu a násobí další tlaky na tyto služby, které jsou způsobeny neoliberálním hospodářským modelem, jenž vnímá takovéto služby jako volitelné a nadstandardní. To posílilo dlouhotrvající obavy poskytovatelů sociálních služeb obecného zájmu a občanů ohledně omezení uložených výkladem Komise týkajícím se Smluv a způsobu, jak jsou sociální služby obecného zájmu financovány a poskytovány.

Současná politika Rady a Komise klade důraz na fiskální konsolidaci – obnovu kritérií Paktu o stabilitě a růstu pro dluhy a rozpočtové schodky, přestože krize odhalila, že podstata tohoto paktu jakožto opatření pro zdraví hospodářství je zcela neadekvátní. Diskuse o tom, jak tyto problémy řešit, je zároveň diskusí o tom, jak zachránit evropský sociální model před zásadním poškozením. Od snahy nalézt pro každý členský stát správnou kombinaci výdajů za služby obecného zájmu, daňová ustanovení a podněty, které napomohou růstu hospodářství udržitelným způsobem, což by umožnilo snížení dluhů a schodků na zvládnutelné rozměry v rozumném časovém rámci, se upustilo ve prospěch zaslepené ideologické agendy. Zásadní role, kterou v současnosti mohou hrát sociální služby obecného zájmu jakožto záchranná síť a prostředek pro podporu růstu, se dosud do značné míry ignoruje.

Lisabonská smlouva

Nový regulační a politický potenciál Lisabonské smlouvy, bude-li rozumně využit, by mohl by pomoci obnovit tuto zásadní součást evropského sociálního modelu. Reakce na krizi by mohla být příležitostí obnovit politický závazek k sociální a hospodářské roli univerzálních sociálních služeb obecného zájmu.

Nová ustanovení Smlouvy (články 3.3 a 9 SFEU) nám umožňují rozvinout moderní sociálně tržní hospodářství. Článek 14 SFEU uznává, že služby obecného ekonomického zájmu jsou podstatnou součástí evropského sociálního modelu. Protokol č. 26 jasně stanovuje pravomoci členských států v poskytování těchto služeb, zatímco Listina základních práv Evropské unie

uznává právo občanů na přístup k sociálním službám obecného zájmu.

Tato zpráva identifikuje způsoby, jak progresivně a rozhodně řešit obavy poskytovatelů a uživatelů sociálních služeb obecného zájmu. Určuje právní předpisy a politiku, které by bylo možné rozpracovat za tím účelem, aby sociální služby obecného zájmu, ekonomické i neekonomické, mohly vykonávat svoji běžnou úlohu a pomohly nám z krize a přispěly k dosažení sociální a hospodářské strategie 2020, jak uznala Evropská rada ve složení pro sociální věci v prosinci 2010,

Společenský význam sociálních služeb obecného zájmu

Sociální služby obecného zájmu jsou složkou služeb obecného zájmu a podle převažujícího výkladu jsou někdy označovány za služby „hospodářské“, což je nesprávné. Sociální služby obecného zájmu a jejich uživatelé k obecným rysům služeb obecného zájmu disponují ještě řadou dalších speciálních rysů. Sociální služby obecného zájmu zahrnují kromě statutárních a doplňkových zdravotnických služeb univerzálně dostupné služby poskytované přímo uživateli, které hrají roli v oblasti prevence, sociální soudržnosti a začleňování a konkretizují základní sociální práva.

Vysoce kvalitní univerzální služby, jako je zdravotnictví, vzdělávání a péče o děti, a důležité sítě služeb, jako je doprava, energetika a telekomunikace, zajišťují zdravou, aktivní, soudržnou společnost podporující sociální začlenění a jsou rovněž zásadní pro vysokou míru zapojení na trhu práce a rozvoj konkurenceschopné sociálně tržní ekonomiky.

Hospodářský význam sociálních služeb obecného zájmu

Sociální služby obecného zájmu jako celek velmi výrazně přispívají k počtu pracovních míst, hospodářské činnosti a kupní síle v ekonomice. Podle druhé dvouleté zprávy Komise o sociálních službách obecného zájmu pochází 5 % výkonu hospodářství ze zdravotních a sociálních služeb, přičemž je v tomto odvětví zaměstnáno 21,4 milionu osob.

Podle odhadů Evropského střediska podniků s veřejnou účastí a podniků obecného hospodářského zájmu¹ přispívají poskytovatelé služeb obecného zájmu v EU přímo 26 % (2 412 miliard EUR) HDP EU a zaměstnávají 64 milionů lidí, z nichž třetina je zaměstnána ve zdravotních a sociálních službách.

Podle výzkumu nadace *Eurofound* nazvaného Průzkum kvality života² je jedním z nejdůležitějších způsobů, jak zvýšit kvalitu života občanů, zajistit plné začlenění do společnosti a umožnit sociální a územní soudržnost, poskytování a rozvoj služeb obecného zájmu / sociálních služeb obecného zájmu, ať už jsou poskytovány ministerstvy a státními agenturami, místními orgány či podniky sociální ekonomiky a subjekty, jako jsou vzájemné pojišťovny, družstva a dobrovolnické organizace.

Financování

Přístup solidarity na úrovni Společenství, výrazně navýšený rozpočet EU na pomoc slabším ekonomikám, větší úloha Evropské investiční banky a Evropská dluhová agentura pro stabilizaci nákladů dluhu by přispěly k rychlejší obnově a posílily by Evropskou unii ve

¹ Evropské středisko podniků s veřejnou účastí a podniků obecného hospodářského zájmu: Mapování veřejných služeb: http://www.ceep.eu/images/stories/pdf/Mapping/CEEP_mapping%20experts%20report.pdf.

² Eurofound – Průzkum kvality života <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm>.

chvíli, kdy narůstají odstředivé síly oslabující Unii. Celoevropská daň z finančních transakcí v maximální sazbě 0,5 %, již podporuje zpráva paní Berèsovè, by přinesla 200 miliard EUR ročně.

INICIATIVA K URYCHLENÍ REFORM

Veřejné orgány zapojené v poskytování či pověřování sociálních služeb obecného zájmu potřebují jasný právní základ, na němž by založily své služby a výdaje. Informace a objasnění poskytnuté Komisí mají pro poskytovatele obrovský význam a je třeba uvítat zlepšení těchto služeb. Avšak objasnění poskytnuté Komisí neodstranila právní nejistotu. Soudnímu dvoru hrozí, že bude nadále rozhodovat v těchto otázkách, které by měly být objasněny v legislativě. Z hlediska demokratického a účinného rozhodování to není uspokojivé.

Dobrovolnické podniky a podniky sociální ekonomiky s minimálními zdroji či řídicími strukturami, které poskytují sociální služby obecného zájmu, se mohou pod tíhou byrokratických požadavků při zadávání veřejných zakázek a pravidel poskytování státní podpory dostat do platební neschopnosti. To vede k omezení jejich kapacity a oslabení ochoty místních orgánů využívat takové organizace pro poskytování služeb a pro řízení inovativních služeb.

Úkolem je vytvořit a poskytnout bezpečný a pružný rámec pro sociální služby obecného zájmu s využitím všech nástrojů, které máme k dispozici, abychom zajistili, že pravidly určenými k regulaci komerčních podniků budou sociální cíle Unie podporovány a nikoli omezovány.

Podle názoru zpravodaje by reformní balíček měl obsahovat rámcové nařízení pro služby obecného hospodářského zájmu¹, přičemž k definování služeb obecného zájmu a k omezení dopadu pravidel pro jednotný trh na tyto služby by byl použit článek 14 SFEU. Nařízení by mohlo rozlišovat mezi ekonomickými a neekonomickými službami obecného zájmu a upevnit a upřesnit obecné zásady a společné podmínky pro úspěšné poskytování těchto služeb. Avšak s ohledem na politické složení Rady a Komise je pravděpodobnost, že takový právní předpis bude přijat v dohledné době, nízká – a řešení jsou přitom nutná ihned.

Zpráva nastiňuje program reform, který reaguje na potíže vznikající v souvislosti s pravidly pro zadávání veřejných zakázek a poskytování státní podpory v oblasti sociálních služeb obecného zájmu, a další témata, dále předkládá návrhy s cílem dosáhnout pružného přístupu státních a místních orgánů při financování a pověřování sociálních služeb obecného zájmu služeb, a to i v podobě služeb poskytovaných interně. Reformy by se měly mimo jiné týkat: úlohy podniků a subjektů sociální ekonomiky a dobrovolnických organizací při poskytování sociálních služeb obecného zájmu; stanovit dodržování vnitrostátních a místních sociálních kritérií a kritérií kvality u veřejných zakázek, včetně subdodávek, jako obligatorní; řešit problematiku falešných osob samostatně výdělečně činných při poskytování sociálních služeb obecného zájmu; zabývat se statutem EU, který by umožnil vzájemným pojišťovnám fungovat na nadnárodní úrovni.

Pracovní skupina mnoha zúčastněných stran

Ambiciózní program reforem v oblasti sociálních služeb obecného zájmu potřebuje především oficiální rámec zaměřený na provádění nezbytných reforem. Tato zpráva navrhuje ustavení pracovní skupiny mnoha zúčastněných stran na vysoké úrovni, což podporují i doporučení třetího dvouletého Fóra o sociálních službách obecného zájmu. Úkolem pracovní skupiny bude hledat široký konsensus ohledně jednotlivých návrhů, včetně těch, které předložil Evropský parlament, Komise, Výbor pro sociální ochranu, sociální partneři a subjekty, které zastupují poskytovatele a uživatele; identifikovat politické a právní změny nezbytné pro nastolení standardů vysoké kvality a právní jistoty potřebné pro zajištění plného uplatnění sociální a hospodářské úlohy, již sociální služby obecného zájmu mohou zastávat v evropské společnosti. Jejimi členy by byly výše uvedené organizace a mělo by jí předsedat Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začlenění, přičemž členy by dále měly být Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, Generální ředitelství pro vnitřní trh a služby, Generální ředitelství pro životní prostředí a Generální ředitelství pro zdraví a spotřebitele. Skupina by měla nejprve dvouletý mandát s cílem připravit zprávu o pokroku pro čtvrté dvouleté Fórum o sociálních službách obecného zájmu, což tato zpráva rovněž navrhuje.

---

¹ Skupina socialistů a demokratů – návrh nařízení o službách obecného hospodářského zájmu: proinsias.derossa@europarl.europa.eu.

Další myšlenka, která si zaslouží pozornost navrhované pracovní skupiny, pochází od Národní unie soukromých zdravotních a sociálních organizací¹, která navrhuje vznik Evropského výzkumného centra pro sociální služby obecného zájmu. To by mohlo být technickým referenčním bodem mezi členskými státy, Komisí a občanskou společností na úrovni EU. Mohlo by podporovat účinný evropský právní rámec, usnadňovat investice, výměnu osvědčených postupů, shromažďovat statistiky a provádět srovnávací studie. Centrum by bylo konzultováno ohledně veškerých legislativních iniciativ s dopadem na sociální služby obecného zájmu. Montiho zpráva Dokončení jednotného trhu z roku 2010 uvádí, že služby obecného zájmu zaujímají z hospodářského i společenského hlediska důležitou roli, a dochází k závěru, že je nutné, aby bylo uznáno nové všeobecné právo na širokopásmové připojení k internetu a na bankovní služby. Tyto služby je, s ohledem na panující obavy o dopadu právních předpisů pro jednotný trh na sociální služby obecného zájmu, nutné legislativně upravit.

Dobrovolné evropské standardy kvality

Přístup k vysoce kvalitním sociálním službám obecného zájmu je právem občana. Velký kus práce v této oblasti odvedla občanská společnost a blížíme se přijetí Dobrovolného evropského rámce kvality. V Dobrovolném evropském rámci kvality jsou však nedostatky, pro něž tato zpráva chtěla nalézt řešení. Stěžejní pro kvalitu je: respektování lidské důstojnosti a základních práv; služby musí mít participativní povahu; musí uživatele opravňovat k samostatnému rozhodování; být ucelené a trvalé; být poskytovány ve spolupráci se společenstvími a dalšími aktéry; být poskytovány kvalifikovanými pracovníky v důstojných pracovních podmínkách; být řízeny transparentně a odpovědně.

Závěr

Evropská federace odborových svazů veřejných služeb a Evropská konfederace odborových svazů a poskytovatelé služeb, jako je Evropské středisko podniků s veřejnou účastí a podniků obecného hospodářského zájmu, četné organizace zastupující místní orgány a organizace zastupující občanskou společnost, například Solidar, Evropská sociální síť, Sociální platforma, partnerství regionálních / místních orgánů a sociální ekonomiky, BAGFW, AIM, MEPLF, Eurodiaconia, Evropská síť nestátních neziskových organizací, REIF a Eurocities, předložily řadu dalších návrhů. Pečlivě jsem se všemi těmito názory zabýval. Všechny vycházejí z nabytých zkušeností a zaslouží si, aby se jimi někdo aktivně a vážně zabýval ve strukturovaném a integrovaném rámci, například v navrhované pracovní skupině.

Problémy, které poskytovatelé a uživatelé uvedli, vyžadují okamžitá řešení, a s ohledem na hospodářskou krizi a nezaměstnanost je více než kdy jindy nutné, aby naši občané měli přístup k vysoce kvalitním sociálním službám obecného zájmu, neboť i naše hospodářství a společnost potřebují výhody, které z takových služeb plynou.

---

¹ UNIOPSS: http://www.uriopss-picardie.asso.fr/resources/trco/pdfs/2010/J_octobre_2010//57908EuropeaManifesto_SSGIoct2010.pdf.

23. 3. 2011

STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu
(2009/2222(INI))

Navrhovatelka: Sophie Auconie

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu významně přispívají k plnění cílů EU stanovených ve Smlouvách, zejména k podpoře hospodářské, sociální a územní soudržnosti, vyzývá Komisi, aby využila hodnocení a revizi balíčku předloženého komisařem Montim a komisařkou Kroesovou a pokračovala v úsilí o vyjasnění a sledování používání pravidel Společenství v oblasti sociálních služeb obecného zájmu prostřednictvím vhodného přístupu, který bude snadno použitelný pro veřejné orgány organizující tyto služby a zohlední specifika organizování těchto sociálních služeb, jejich právní postavení a jejich místní charakter a rovněž odpovědnost členských států za organizování a financování těchto služeb;
2. zdůrazňuje, že organizování sociálních služeb obecného zájmu prošlo v členských státech historickým vývojem a je výsledkem odlišných kulturních tradic, a že není ani možné ani žádoucí vytvářet jediný evropský model pro všechny a místo toho by měl být uplatněn flexibilní přístup, který zohlední zásadu subsidiarity, bude respektovat právo orgánů regionální a místní správy na místní samosprávu a ponechá dostatečný prostor pro specifický vývoj daný odlišnými organizačními formami používanými v členských státech;
3. domnívá se, že jediné rámcové nařízení EU o veškerých službách obecného zájmu není tím správným nástrojem pro zajištění právní jistoty v této oblasti;
4. žádá Komisi, aby přijala orientační dokument, který by obsahoval metodiku určenou

místním orgánům organizujícím tyto služby a upřesňoval pokyny pro uplatňování evropských pravidel; považuje v této souvislosti za vhodné poskytovat místním orgánům intenzivnější školení, aby se předcházelo vzniku právní nejistoty při zadávacím řízení;

5. žádá Komisi, aby zvážila možnost předložit specifické nařízení de minimis pro sociální služby obecného zájmu nebo upravila prahové hodnoty de minimis pro takové služby, aby se tak kontrola vykonávaná EU soustředila na státní podpory na sociální služby, které mohou mít významný dopad na přeshraniční obchod v rámci EU;
6. žádá Komisi, aby s ohledem na úvahy, které vedly ke stávajícímu zrušení oznamovací povinnosti pro nemocniční odvětví a odvětví sociálního bydlení, a na skutečnost, že při současné úrovni rozvoje vnitřního trhu neodpovídá míra narušení hospodářské soutěže v těchto odvětvích vždy příjmům a velikosti vyrovnávací platby, zvážila možnost, že rozšíří zrušení oznamovací povinnosti bez prahových hodnot i na další odvětví sociálních služeb obecného zájmu; žádá Komisi, aby zrušila oznamovací povinnost u dotací poskytnutých v rámci smlouvy uzavřené po nabídkovém řízení; vzhledem ke skutečnosti, že stávající alternativy nabídkového řízení (interní, systémy oprávnění, pověření atd.) lze lépe přizpůsobit specifickým podmínkám sociálních služeb obecného zájmu;
7. žádá Komisi, aby poskytla členským státům pokyny ohledně používání nabídkových řízení v případě služeb, u nichž existuje skutečná a přirozená tržní nabídka a poptávka, jelikož nabídková řízení u služeb, pro něž neexistuje skutečný a přirozený trh, přinášejí zbytečné náklady a administrativní zátěž;
8. žádá Komisi, aby upřesnila používání pojmů „hospodářská a nehospodářská činnost“ a „dopad na obchod“ v případě sociálních služeb obecného zájmu a také konkrétní podmínky používání pojmu „vyrovnávací platba na základě analýzy nákladů, které by běžný, řádně řízený podnik disponující odpovídajícími dopravními prostředky vynaložil“ (ESD, C-280/00, Altmark);
9. zdůrazňuje, že pověření je zárukou transparentnosti, která musí být zachována; žádá Komisi, aby zvážila, zda pravidla upravující pověření a kontrolu nadměrných vyrovnávacích plateb odpovídají povaze sociálních služeb, a aby podnikla potřebné kroky, pokud tomu tak není; zdůrazňuje, že rozsah mandátu (pověření) by měl být vylepšen, zejména flexibilnějším uplatňováním pravidel;
10. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu jsou službami zaměřenými na člověka a řeší potřeby nejvíce znevýhodněných osob ve společnosti, a že tedy jednotlivcům umožňují hrát významnou úlohu v hospodářském a sociálním životě (závěry Rady ze dne 6. a 7. prosince 2010), se domnívá, že základní bankovní služby by měly být považovány za služby obecného hospodářského zájmu a měly by podléhat povinnostem všeobecných služeb, aby byla občanům zaručena přístupnost, cenová dostupnost, transparentnost a vysoká úroveň kvality;
11. žádá Komisi, aby předložila legislativní návrhy týkající se projektových dluhopisů v zájmu zajištění dlouhodobého a dostupného financování důležitých a udržitelných služeb

obecného hospodářského zájmu v EU, zejména v oblasti sociálního bydlení (pokud jde o energetickou účinnost u renovací budov) a rovněž v oblasti renovace veřejných budov;

12. zdůrazňuje, že výpočet vyrovnávací platby by neměl zohledňovat pouze hospodářská a finanční hlediska, ale měl by brát v úvahu i hlediska sociální;
13. očekává výsledky hodnocení balíčku předloženého komisařem Montim a komisařkou Kroesovou, které ukážou, zda jsou potřebné další úpravy, případně v kterých oblastech.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	16.3.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 26 -: 6 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Íñigo Méndez de Vigo, Ivari Padar, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Sophie Auconie, Elena Băsescu, Saïd El Khadraoui, Danuta Jazłowiecka, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Catherine Stihler

5. 4. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu
(2009/2222(INI))

Navrhovatel: Damien Abad

NÁVRHY

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že sociální služby obecného zájmu (SSIG) se plně podílí na uplatňování zásad stanovených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a v článcích 9 a 14 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), zejména v oblasti rozvoje vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství a podpory ekonomické, sociální a územní soudržnosti Unie;
2. zdůrazňuje, že je důležité, aby byl posílen sociální rozměr jednotného trhu a byla zohledněna specifická SSIG a aby byl upřednostněn pragmatický přístup, který staví na první místo dostupnost, univerzálnost, spravedlivost, kvalitu a účinnost těchto služeb;
3. připomíná, že v Evropě existují různé modely veřejných služeb a že by respektování principu subsidiarity mělo být vodítkem pro další úvahy v diskuzích, jejichž cílem je objasnění vztahů mezi evropskou a vnitrostátní, regionální a místní úrovní;
4. opakuje skutečnost, že SSIG se v reakci na nové hospodářské, sociální, institucionální a technologické skutečnosti neustále vyvíjí; vyzývá Komisi a členské státy, aby vzhledem k neustálým změnám na vnitřním trhu a v základních potřebách evropských občanů pokračovaly v procesu modernizace infrastruktury, organizace a financování služeb obecného zájmu;

Zhodnocení politického významu SSIG

5. domnívá se, že vzhledem k postavení těchto služeb v Evropě, zejména v kontextu

hospodářské krize, by měla Evropská unie uznat jejich význam; vyzývá proto Komisi, aby se zamyslela, zda by monitorovací centrum pro sociální služby – pokud by došlo k jeho vytvoření – představovalo vhodný nástroj pro shromažďování informací pocházejících z různých zdrojů v členských státech a pro prosazování osvědčených postupů na evropské, celostátní, regionální či místní úrovni;

6. vyzývá také Komisi k aktualizaci webové stránky SSIG „otázky/odpovědi“ a k vytvoření vhodnější metodiky pro příslušné orgány veřejných služeb a poskytovatele, která bude srozumitelná, přímo použitelná a přístupná ve všech oficiálních jazycích EU;
7. zdůrazňuje význam evropského dobrovolného rámce kvality pro sociální služby, jenž byl přijat roku 2010 Výborem pro sociální ochranu, pro lepší porozumění společným pojmům týkajícím se kvality SSIG; přeje si, aby byly definovány společné nástroje koordinace za účelem optimalizace využívání tohoto dobrovolného rámce a k výměně osvědčených postupů s cílem dosáhnout srovnatelných ukazatelů kvality;
8. vyzývá Komisi, aby pokračovala v úsilí vymezit konkrétní charakteristiky SSIG a nalézt obecně přijímanou definici služeb obecného zájmu při plném zohlednění povinností členských států a se zřetelem k různým jednotlivým způsobům, jak jsou tyto služby v Evropě upraveny;

Zohlednění ekonomického rozměru sociálních služeb

9. připomíná význam SSIG pro celkovou zaměstnanost v EU a veřejné finance v členských státech; je přesvědčen, že v kontextu ekonomické a rozpočtové krize je nutné, aby byl v této oblasti zvolen vyvážený přístup založený na zachování kontinuity a kvality sociálních služeb a na zlepšení jejich účinnosti;
10. je proto toho názoru, že je třeba diskutovat zaprvé o ujasnění pojmů, zvláště pojmu pověření, a o vztahu mezi nutným souladem s pravidly veřejných zakázek a SSIG, především v oblasti nových způsobů řízení jako je zadávání zakázek uvnitř subjektu (in-house) a spolupráce mezi místními orgány, a zadruhé o posílení kvalitativních kritérií pro výběr v rámci nabídkového řízení a zajištění účasti malých a středních podniků a jiných organizací za rovných podmínek;
11. upozorňuje v této souvislosti na pravidla upravující hospodářskou soutěž pro poskytovatele služeb a připomíná obecné zásady Smlouvy (zákaz diskriminace, rovné zacházení, proporcionalita), které zajišťují spravedlivou hospodářskou soutěž mezi veřejnými a soukromými podniky poskytujícími SSIG;

Definice rámce pro SSIG

12. vyzdvihuje potřebu odstranit právní nejasnosti týkající se SSIG; vítá aktualizaci příručky Evropské komise o použití pravidel pro státní podpory, veřejné zakázky a vnitřní trh na SSIG, ale připomíná, že toto není dostačující, poněvadž zmíněná pravidla mnoha subjektům přinášejí problémy; vyzývá Komisi ke zjednodušení těchto pravidel;
13. bere na vědomí návrhy obsažené v Montiho zprávě, především ty, které usilují o uplatnění článku 14 SFEU a protokolu č. 26; považuje za zásadní zaujmout pragmatický přístup,

který by pomohl identifikovat skutečné obtíže a jejich možná řešení; vyzývá Komisi, aby spolu s Evropským parlamentem a Radou, provedla podrobný přezkum fungování jednoho sektoru SSIG, jako je například sektor služeb pro seniory, který bude hrát významnou úlohu v blízké budoucnosti, kdy EU bude čelit podstatným demografickým změnám;

14. žádá členské státy, aby zajistily, aby veřejné i soukromé podniky, které poskytují SSIG, plnily požadavky na kvalitu; vyzývá Komisi, aby kromě informací o osvědčených postupech ve členských státech shromažďovala také informace o vnitrostátních požadavcích na kvalitu;
15. vítá iniciativu Komise ke zvýšení transparentnosti a povědomí v oblasti státní podpory, veřejných zakázek, partnerství veřejného a soukromého sektoru a postupování v jeho rámci vytvořením komunikačních nástrojů v oblasti sociálních služeb; upozorňuje však, že stále přetrvává několik otázek a je třeba odpovídajícím způsobem přizpůsobit pravidla potřebám místních orgánů a malých poskytovatelů, a Komise by proto měla i nadále poskytovat jasný právní základ a informace o uplatňování předpisů EU s cílem, aby mohly služby obecného zájmu plnit svůj účel a přispívat k lepší kvalitě života evropských občanů;
16. zdůrazňuje význam větší spolupráce mezi poskytovateli a zúčastněnými stranami SSIG a význam většího zapojení uživatelů za účelem přesnějšího stanovení očekávaných výsledků a zlepšení kvality;
17. připomíná, že značná část sociálních služeb je vyňata z působnosti směrnice o službách na vnitřním trhu; vyjadřuje přání, aby Komise brzy sestavila přehled provádění těchto ustanovení o vyněti.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22. 3. 2011
Výsledek konečného hlasování	+: 34 -: 2 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Náhradník (čl. 187 odst. 2) přítomný při konečném hlasování	Michael Gahler

13. 4. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu
(2009/2222(INI))

Navrhovatel: Luís Paulo Alves

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU stanoví, že rozvoj EU je založen na sociálně tržním hospodářství, a že článek 14 SFEU a protokol 26 k této smlouvě uznávají, že služby obecného zájmu jsou nedílnou součástí evropského sociálního modelu, přičemž definování jeho zásad a podmínek přísluší Parlamentu a Radě, aniž by tím byly dotčeny pravomoci vnitrostátních, regionálních a místních orgánů,
- B. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu a jejich kvalita a efektivnost jsou nezbytným předpokladem ke splnění cílů strategie EU 2020, neboť mají pozitivní dopad na hospodářský růst, zaměstnanost a sociální a územní soudržnost,
  1. připomíná, že na základě zásady subsidiarity je nutno respektovat různorodost organizačních modelů sociálních služeb obecného zájmu v jednotlivých členských státech; doporučuje šíření a výměnu osvědčených postupů a know-how těch členských států a regionů, které mají s poskytováním sociálních služeb obecného zájmu největší zkušenosti, jakožto klíčového prostředku pro jejich budoucí rozvoj;
  2. zdůrazňuje zásadní úlohu regionálních a místních orgánů při poskytování sociálních služeb a připomíná, že jejich názor budou muset členské státy při definování těchto služeb brát v úvahu;
  3. vyzývá členské státy, aby v době, kdy občané z důvodu vážné hospodářské krize ještě více spoléhají na sociální služby obecného zájmu, zajistily, aby decentralizace pravomocí ve

prospěch regionálních nebo místních orgánů byla provázena poskytnutím dostatečných rozpočtových zdrojů;

4. zdůrazňuje, že strukturující a inkluzivní charakter sociálních služeb obecného zájmu svou podstatou významně, účelně a efektivně přispívá k rozvoji všech regionů tím, že dává státním a místním nebo regionálním orgánům možnost plnit svou úlohu, a to využíváním veřejného i soukromého financování; domnívá se, že jejich zachování ve venkovských a ohrožených regionech je obzvláště důležité, a upozorňuje na zásadní úlohu sociálních služeb obecného zájmu při omezování rizik segregace sociálně slabých komunit a komunit žijících na okraji společnosti;
5. zdůrazňuje, že v rámci sociálních služeb obecného zájmu existují neekonomické činnosti, na které se nevztahují, ani by se neměla vztahovat, pravidla vnitřního trhu a které přispívají k dosažení cíle územní soudržnosti Evropské unie;
6. naléhavě žádá Komisi, aby v rámci stávajícího legislativního rámce zaručila poskytovatelům a organizátorům sociálních služeb obecného zájmu právní jistotu a aby využila právě probíhající revizi balíčku Montiho a Kroesové k vypracování na míru šitých řešení pro sociální služby; žádá Komisi, aby dala orgánům veřejné správy k dispozici metodiku správného uplatňování předpisů Evropské unie;
7. vyzývá Komisi, aby prozkoumala proveditelnost územní spolupráce, pokud jde o sociální služby obecného zájmu, s cílem odstranit v přiměřené době veškeré překážky, které vyplývají z pravidel financování;
8. podporuje zavedení dobrovolného evropského rámce kvality pro sociální služby obecného zájmu;
9. domnívá se, že by vnitrostátní, regionální a místní orgány měly rozšířit uplatňování partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti sociálních služeb obecného zájmu s cílem zvýšit jejich efektivitu a dostupnost.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.4.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 37 -: 4 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, Alain Cadec, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Karima Delli, Richard Falbr, Marek Henryk Migalski, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

26. 4. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

o budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu
(2009/2222(INI))

Navrhovatelka: Siiri Oviir

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu hrají zásadní úlohu v boji proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, ochraně lidských práv a lidské důstojnosti a podpoře sociální spravedlnosti a ochrany, rovnosti mezi ženami a muži, solidarity mezi generacemi, ochrany práv dětí, sladění soukromého a pracovního života a dosažení hospodářské, sociální a regionální soudržnosti,
  - B. vzhledem k tomu, že segregace pohlaví v sociálních službách, jak podle odvětví, tak z hlediska povolání, má škodlivý vliv na pracovní podmínky a platovou úroveň, a vzhledem k tomu, že neplacené domácí práce a práci spojenou s péčí o děti a starší osoby vykonávají převážně ženy,
  - C. vzhledem k tomu, že sociální služby obecného zájmu a zejména dostupnost služeb péče o děti, starší a jiné závislé osoby mají zásadní význam pro rovnocenné zapojení žen a mužů do trhu práce a do procesu vzdělávání a odborné přípravy,
  - D. vzhledem k tomu, že rozšíření sociálních služeb obecného zájmu bylo a je hnací silou, která přivádí více žen k tomu, aby vstoupily na trh práce,
1. naléhá na členské státy, aby zajistily, že sociální služby zůstanou stejně přístupné, cenově dostupné a kvalitní jako v období rychlého hospodářského růstu a že přístup k těmto službám bude rovnocenný, a to bez ohledu na pohlaví, příjmy, rasu či etnický původ, náboženství či vyznání, zdravotní postižení, věk, sexuální orientaci či pracovní podmínky; domnívá se, že sociální služby mají základní význam pro zajištění rovnosti mužů a žen,

neboť jsou společně se zdravotnickými službami a zařízeními pro péči o děti v popředí úsilí o zvýšení míry zaměstnanosti žen a obecně o větší rovnost;

2. trvá na tom, že je zapotřebí zabránit tomu, aby stávající finanční a hospodářská krize a budoucí hospodářské vyhlídky ohrozily rozvoj sociálních služeb obecného zájmu, neboť by v dlouhodobém měřítku omezilo růst zaměstnanosti, hospodářský růst v EU, zvýšení příjmů z daní, vyšší porodnost a prosazování rovnosti mezi ženami a muži;
3. poukazuje na to, že rozšíření sociálních služeb obecného zájmu bylo a je hnací silou, která přivádí více žen na trh práce, a odkazuje na šetření pracovních sil z roku 2008, které ukazuje, že 79 % pracovníků ve zdravotnických službách, 81 % ve službách rezidenční péče a 83 % v oblasti nerezidenční sociální práce tvořily ženy;
4. vyzývá členské státy, aby vytvořily moderní proaktivní strategie v oblasti sociálního zabezpečení, které by zajistily efektivnost a účinnost sociálních výdajů a současně zohledňovaly zásady rovnosti pohlaví; bere na vědomí, že tyto politiky, včetně prosazování inkluzivních trhů práce, prevence a rehabilitace, mohou zpočátku vyžadovat více finančních prostředků, ale v důsledku by měly vést k úsporám nákladů a dlouhodobě zvyšovat kvalitu výsledků;
5. žádá, aby s ohledem na co nejlepší uzpůsobení služeb individuálním potřebám uživatelů a zlepšení jejich kvality bylo více dbáno na potřebu odborného proškolení a přípravných kurzů pro osoby pracující s obzvláště zranitelnými skupinami, jako jsou děti, problémová mládež a starší osoby;
6. zdůrazňuje, že v situaci, v níž se potřeba služeb stává stále důmyslnější a složitější, má zásadní význam podpora výraznější orientace na uživatele a posílení jeho postavení, zohledňování genderového hlediska a podpora rozšíření přístupu k sociálním právům, zejména v případě znevýhodněných skupin včetně svobodných matek, žen se zdravotním postižením, žen, které se staly obětí genderového násilí, imigrantek, příslušnic menšin, žen s nízkou kvalifikací a starších žen, neboť se jedná o skupiny, které jsou obzvláště vystaveny rizikům chudoby; vyzývá Komisi, aby zajistila a zabezpečila všeobecný přístup ke zdravotní péči a sociálním službám a aby navrhla účinné strategie boje proti vícenásobné diskriminaci;
7. doporučuje členským státům, aby při definování sociálních služeb obecného zájmu zohlednily služby specializující se na osoby určitého pohlaví, zejména poradenství a sociální služby zaměřené speciálně na ženy, ale také významné služby, které přispívají k zvyšování kvality života žen a k dosažení jejich rovnoprávného postavení, jako jsou zdravotnické služby, zejména služby v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, vzdělávání a péče o starší osoby;
8. žádá, aby Komise při hodnocení fungování sociálních služeb obecného zájmu přihlížela k podpoře rovných příležitostí jako k jednomu z ukazatelů;
9. poukazuje na skutečnost, že hospodářská a finanční krize a úsporná opatření členských států by neměly vést k nižším investicím do sociálních služeb obecného zájmu, ale že je naopak třeba, aby vzhledem k významu takovýchto služeb došlo k jejich dalšímu posílení, aby odpovídaly potřebám žen;

10. vyzývá Komisi a členské státy, aby prováděly hodnocení různých sociálních služeb obecného zájmu z hlediska dopadů na muže a ženy a aby zajistily, že se z posuzování navrhovaných opatření EU z hlediska rovnosti pohlaví stane pravidelný a transparentní postup se zřejmými výsledky a že se při sestavování rozpočtů bude dbát na genderové hledisko u všech programů a politik EU a členských států; dále žádá Komisi, aby do svých monitorovacích zpráv zařazovala otázky rovnosti mužů a žen;
11. vyzývá členské státy, aby v rámci politik zaměřených na dosažení souladu mezi pracovním a rodinným životem zajistily přístupné, cenově dostupné, kvalitní a rozmanité formy poskytování péče o děti, jak je uvedeno v barcelonských cílech, a aby zlepšily poskytování péče o starší a závislé osoby, což je základní krok k dosažení rovných příležitostí v zaměstnání pro ženy a muže, neboť služby v oblasti péče o děti nejenom umožňují ženám zapojit se do trhu práce, ale současně nabízejí pracovní příležitosti; žádá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření k uznání osob, většinou žen, poskytujících bezplatnou péči o domácnost, děti a starší osoby, neboť se významným způsobem podílejí na udržitelnosti sociálních systémů;
12. poznamenává, že v důsledku demografické změny jsou pečovatelské, zdravotnické a obecně sociální služby růstovým odvětvím, které má potenciál vytvářet pracovní příležitosti pro ženy i muže; vyzývá členské státy, aby tohoto potenciálu začaly využívat tím, že budou podporovat tato nedostatečně placená a nedoceňovaná odvětví s nadměrným zastoupením žen a zlepšit mzdy, infrastrukturu a profesní přípravu;
13. vyzývá členské státy, aby podporovaly dohody mezi sociálními partnery týkající se politiky sladování pracovního a rodinného života a iniciativ na podnikové a územní úrovni v oblasti zlepšování sociálních podmínek, přičemž je třeba náležitě zohlednit pozitivní opatření přijatá na smluvním základě v posledních letech a experimenty financované z Evropského sociálního fondu;
14. upozorňuje na skutečnost, že je nezbytné zajistit, aby vnitrostátní, regionální a místní orgány usnadňovaly přístup k sociálnímu bydlení pro ženy v nouzi nebo pro ženy ohrožené sociálním vyloučením a pro ženy, které se staly obětí genderového násilí, a v obou případech zvláště tehdy, mají-li vyživované děti;
15. vyzývá Komisi, aby se aktivně podílela na úsilí o dosažení cíle, jímž je vypracovat a přijmout soubor pravidel, na kterém se dohodnou sociální partneři na úrovni EU a jehož cílem bude prosazování základních práv, pokud jde o rovné příležitosti, a rozšíření právních záruk v oblasti rovnosti mužů a žen tak, aby se vztahovaly také na platové ohodnocení a pracovní podmínky, přístup k opatřením umožňujícím sladit pracovní a rodinný život, vzdělávání, profesní rozvoj a bezpečnost;
16. poukazuje na to, že je nezbytné zajistit přístup nejzranitelnějších skupin žen ke službám v oblasti vzdělávání a zaměstnávání, a umožnit jim tak získat finanční nezávislost a plně se začlenit do společnosti;
17. poznamenává, že členské státy by měly věnovat více pozornosti otázce důstojného platového ohodnocení osob pracujících ve zdravotních a sociálních službách, aby se tak v budoucnu vyvarovaly obtížím při získávání kvalifikovaných zaměstnanců, nedostatku pracovních sil a poklesu kvality sociálních služeb obecného zájmu; poukazuje na

skutečnost, že právě v těchto odvětvích byl zaznamenán největší počet pracovních míst, která byla v poslední době vytvořena, zejména pro ženy;

18. poukazuje na to, že je nezbytné více oceňovat práci, již vykonávají osoby zaměstnané v odvětví sociálních služeb, jejichž většinu tvoří ženy, neboť jejich práce je náročná, vyžaduje starostlivý přístup a velké osobní nasazení, a přitom není společensky příliš uznávaná;
19. vyzývá členské státy, aby podporovaly – a to i prostřednictvím daňových pobídek a specifické finanční pomoci – formy pomoci v domácnosti a podpory pro starší a zranitelné osoby, zejména ženy, a aby zmírnily negativní dopad na zaměstnanost příbuzných, zejména žen, pečujících o závislé rodinné příslušníky.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	20.4.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 26 -: 0 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Christa Klaß, Katarína Neveďalová, Rovana Plumb

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	6.6.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 36 - : 8 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Thomas Händel, Marian Harkin, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Françoise Castex, Silvia Costa, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Jelko Kacin, Jan Kozłowski, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Claude Turmes, Cecilia Wikström
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	John Stuart Agnew